

La Moreneta sempre somriu

Ds, 29/04/2017 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran perquè no hauria d'escriure aquest comentari. És ajudar-los a que es parli d'elles i d'ells, que és el que volen. Però com aquest blog tampoc no el llegeix tanta gent i menys encara en un cap de setmana llarg, ens hi posarem.

Parlo del vídeo que el 26 d'abril -que es veu que és dia de la visibilitat lèsbica- va difondre el col·lectiu Arran. És un dels corrents que integra la CUP. Per denunciar el "sistema heteropatriarcal" en aquest dia tan assenyalat, a dues noies activistes d'Arran no se'ls [acudir](#) res més que anar-se a fer un aparentement apassionat petó davant de la imatge de la Maredeu de Montserrat, al mateix cambril, i penjar-ho en un vídeo. Tot i la provocació veig que el vídeo no ha tingut gaire difusió més enllà d'alguns mitjans digitals. I Montserrat ha fet santament en no dir res.

Costa d'entendre aquesta obsessió de determinats col·lectius pels símbols religiosos i per la presència pública del fet religiós. Que va des de no anar a la missa de Festa Major fins a [canviar](#) els noms dels carrers de santes i sants i d'eclesiàstiques i eclesiàstics (aquí el gènere els és igual, els molesta tant el pare **Coll** com santa **Joaquima Vedruna**, probablement perquè no saben que van fer cap d'ells per l'educació, pels pobres, pel país i per les dones). O els que protestaven per la visita de **Benet XVI** i perdrien el món de vista per fer-se una foto amb un altre jerarca teocràtic com el **Dalai Lama**. O els qui viatgen amb [Karma](#) però no s'encomanaran a Sant Cristòfol. O que són uns fans del papa **Francesc** excepte quan parla de Déu Nostre Senyor.

Es podria fer una llarga llista en aquest àmbit. I el vídeo és una mostra més que estem davant d'un relat que s'està instal·lant i d'una activitat organitzada. El vídeo està molt ben fet. No és una bretolada de dues adolescents. I enllaça amb altres *performances* que s'estàn repetint massa sovint, com les [pintades](#) a les Esglésies o normalitzar [lemes](#) com "L'Església que il·lumina és la que crema", com si en aquest país no haguéssim cremat mai esglésies.

La pregunta és: per què aquestes reivindicacions s'han de fer sense respectar les altres i els altres? No diré que el vídeo em va ofendre. He fet i vist petons i més apassionats al llarg de la meua vida (sento no haver-los gravat). Però em va incomodar. De la mateixa manera que m'incomodaria que algú es poses a plomar gallines (o galls) al cambril de la Moreneta. O que a l'atri de la Basílica s'hi celebrés una tradició tan catalana com la matança del porc (o la porca) per reivindicar la dignitat de la vida rural. Senzillament no és el lloc. Només per una qüestió de respecte. No va ofendre un carret de supermercat al fossar de les Moreres?

Però mirem-nos-ho des del punt de vista positiu. El dia que ja no es facin acudits sobre capellans o monges voldrà dir que el món eclesiàstic ja no pinta res. Com el dia que passin desapercebudes les declaracions preil·lustrades que a vegades deixen anar alguns bisbes.

Si per reivindicar alguna cosa cal anar a Montserrat, vol dir que la muntanya continua sent el nostre Sinaí i que l'abadia encara il·lumina la catalana terra. Si un dia Montserrat és irrellevant, o un reducte eclesiàstic, ja no hi pujarà ningú a reivindicar res.

I fins i tot en aquest vídeo, la Moreta continua somrient. Aquell somriure irònic que tenim els catalans, que no saps molt bé si és sorneguer o una mica displicent, però que al final ho perdona tot a fi de bé. Estic segur que no són aquestes coses les que disgusten a la Maredeu. El que li trencaria el somriure és que Montserrat deixés de fer el sempre ha fet. Acollir tothom. O totdon, i tothom, si els agrada més així.